

מ"ת 8024/14 - מועתז קבהא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 8024-14 מדינת ישראל נ' קבהא

בפני מבקשים נגד משיבים	כב' השופט דן סעדון
מועתז קבהא - עו"ד מאמון	
מדינת ישראל	

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו של המבקש.

- נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון וביטוח בתוקף ועוד. במקביל עתרה המשיבה להורות על מעצר המבקש עד תום ההליכים בעניינו בנימוק של ניסיון לחמוק ממעשיו על ידי ניתוק מגע, בתחילה ובהמשך - מסירת פרטים של אחר לשוטר. למבקש הרשעה קודמת בעבירה של נהיגה בזמן פסילה ובעת ביצוע העבירות לכאורה נשוא בקשה זו היה תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בן 10 חודשים.
- לאחר דיון בבקשת המשיבה, נקבע בהחלטה כי העובדה שהמבקש עשה דין לעצמו, לכאורה פעמיים ונהג בזמן פסילה בשילוב נסיבותיו של המקרה הנדון - לגביו הודה ב"כ המבקש כי קיימות ראיות לכאורה - מעלה ספק בנוגע למידת האמון שניתן ליתן במבקש. עם זאת, נקבע כי הדבר אינו מונע באופן מוחלט את שחרורו של המבקש לחלופת מעצר ובלבד שזו תהיה הרמטית דייה. כך שוחרר המבקש למעצר בית מלא בפיקוח ובאזוק אלקטרוני.
- המבקש טוען כי ראוי לעיין בשנית בתנאי שחרורו ולהורות על מתן אפשרות לצאת לעבודה וזאת מן הטעמים הבאים: ראשית, חלף זמן ממועד ביצוע העבירה. מאותו מועד ועד היום לא נרשמה לחובת המבקש כל הפרה של תנאי השחרור או הסתבכות נוספת בפלילים. שנית, תנאי שחרורו של המבקש הם קשים. המבקש עומד בפני סכנת פיטורין מעבודתו ומצבו הכלכלי החמיר בעקבות ההגבלה על יציאתו לעבודה. המבקש מציע לצאת לעבודה בליווי צמוד של אחד ממפקחיו (אחיו עודאי).
- ב"כ המשיבה טוען מנגד כי המצב המתואר בבקשה הוא נחלתו של כל מי שחירותו הוגבלה על ידי בית המשפט

ואין הוא אופייני למבקש בלבד. יתרה מזו, המבקש לא הראה כל שינוי בנסיבותיו ולא ניתן לומר כי חלף "זמן ניכר" ממועד שחרורו בתנאים. ב"כ המשיבה מציין כי אחד השיקולים שעמדו ביסוד החלטת בית המשפט להורות על שחרורו של המבקש לחלופה, בשים לב לאישומים התלויים ועומדים נגדו ובשים לב לנסיבות המקרה, הוא כי החלופה תהיה הרמטית דייה.

דין והכרעה

5. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להתקבל במובן זה שיותר למבקש לצאת לעבודה על פי תכנית שתוגש על ידי ב"כ המבקש ותאושר על ידי בית המשפט ומעסיקו של המבקש.

6. ראש וראשית לכל יש להודות במובן מאליו: היה קיים קושי לתת אמון במבקש במובן זה של עצם הנכונות לשחררו לחלופה. חוסר אמון זה נבע הן מנכונותו של המבקש לנהוג, לכאורה, פעם שנייה כשהוא פסול לנהיגה תוך המרית הצו האוסר עליו לנהוג והן בעצם התעוזה שנדרשה מן המבקש לנתק מגע עם שוטר ולאחר מכן להציג לפניו פרטים של אדם אחר. עם זאת, וכפי שציין בצדק ב"כ המבקש, איננו נמצאים עוד בשלב הבקשה למעצר עד תום ההליכים. המבקש שוחרר לביתו במעצר בית מלא בתנאים מגבילים לרבות אזוק אלקטרוני מזה חודשיים. לא נרשמה לחובתו כל הפרה של תנאי השחרור. על כן, אני סבור כי מנקודת הפתיחה של הדיון בעניינו, זיכה המבקש את עצמו באשראי - אמון נוסף מבית המשפט. לשיקול זה יש להוסיף את השיקול החשוב עליו עמדו בתי המשפט במתן אפשרות למי ששוהה במעצר בית לצאת לעבודה, וכך נאמר: בעמ"ת 44763-04-12 **חתוקה נ' מ"י** (לא פורסם) כי גם במקרה של שכרות בפעם השלישית (!!) (575 מק"ג) ראוי לשיקול מתן אפשרות למשוחרר בתנאים לצאת לעבודה בפיקוח כעבור כחודשיים. בעמ"ת 40221-07-11 (**מזרחי**) (ת"ד + סירוב להיבדק בעת קיום תיק שכרות תלוי ועומד ומאסר על תנאי בר הפעלה ועבר תעבורתי מכביד) נקבע כי ניתן לאיין את מסוכנותו של העורר על ידי פסילה עד תום ההליכים בלבד. בבש"פ 3449/14 **מור נ' מ"י** (לא פורסם) (נהיגה בפסילה + עבר פלילי מכביד, 3.5 ח' במעצר בית) עמד בית המשפט העליון על חשיבות היציאה לעבודה בפרט נוכח התקופה הצפויה עד לסיום ההליכים בתיק העיקרי. כל אלה ואחרים יפים גם לענייננו.

7. אינני סבור כי ניתן לומר כי לא חלף "זמן ניכר" ממועד שחרורו של המבקש בתנאים על מנת שלא ניתן יהיה לשיקול בקשה זו. נזכיר כי חלופה "הזמן הניכר" כדרישת סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) איננה מתמצית בחלופה הזמן כשלעצמו אלא הדרישה נבחנת בין היתר לאור נסיבות העניין. "**פרק זמן מסוים יחשב כניכר בין היתר בשים לב למאזן שבין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי בשל חלופה הזמן אל מול האינטרס הציבורי כי ימשיך לשהות במעצר באותם תנאים. במסגרת מאזן זה יובאו בחשבון בין היתר חומרת העבירות**

המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות שלו, התנהגותו במעצר או אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ונסיבותיו האישיות, המשפחתיות הכלכליות והנפשיות" (בש"פ 6286/06 פלוני נ' מ"י (לא פורסם; ההדגשה אינה במקור))

לאור האמור, ובשים לב לקשיו הכלכליים של המבקש, העובדה כי המבקש לא הפר את תנאי השחרור והעובדה שיציאת המבקש לעבודה מבוקשת בליווי מפקח מאושר, אינני רואה קושי מיוחד בהיענות לבקשת המבקש. **ב"כ המבקש יגיש תכנית יציאה לעבודה מאושרת על ידי מעסיקו של המבקש והכוללת את שעות העבודה מדי יום של המבקש, מקום העבודה וכיו"ב. לאחר קבלת האישור ניתן יהיה להורות על הקלת תנאי שחרורו של המבקש כאמור. במובן זה - הבקשה מתקבלת.**

ניתנה היום, י"ג תשרי תשע"ה, 07 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.